

Entrevista a Ariadna Antequera, assessora de **Feina amb Cor** de Càritas Barcelona

Ariadna Antequera és una de les tècniques de Feina amb Cor, el projecte de Càritas posat en marxa a finals del 2013 per acompanyar persones que fa més d'un any que estan a l'atur, amb familiars al seu càrrec i als quals se'ls ha esgotat o està a punt de fer-ho la prestació per desocupació. **Feina amb Cor** té com a àmbit d'actuació geogràfica la demarcació de Barcelona. L'Ariadna és psicòloga, titulada en Relacions Laborals i coach.

“M'agrada veure el potencial de les persones”

Què implica cercar feina?

Cercar feina ja és una feina. Ja és dur embrancar-s'hi tenint les eines, sabent com fer-ho, doncs imagina't si no saps per on començar! A **Feina amb Cor** cada persona comença partint del seu nivell. Per tant, els nostres itineraris són flexibles. Hi ha persones que trobaran feina més o menys ràpid, depenent de molts factors, entre ells el seu bagatge. En funció d'això adaptem el procés d'acompanyament que fem des de **Feina amb Cor**.

Quin és el primer pas per acompanyar la persona en el seu procés de cerca de feina?

Volem conèixer la persona, no quedar-nos només amb el fet que “és algú que està en una situació d'atur de llarga durada”. Volem saber la seva situació, si té suficient suport al seu costat, etc. Tots aquests detalls determinen quin serà el punt de partida per acompanyar-la en el procés de cerca de feina.

Com ajudeu les persones a tenir més èxit com a candidates per a un lloc de treball?

A vegades, quan comencem a treballar plegats no fan falta canvis massa substancials en el currículum de les persones; pot passar que modificant determinats aspectes ja s'obtinguin resultats significatius. També proposem a les persones que facin autocandidatures, que estiguin pendents del boca-orella,

que facin un seguiment dels portals de feina, etc. Ens adaptem a la seva situació, al moment de cada persona. Els ajudem a saber cercar feina per Internet, a preparar-se per les entrevistes (fem simulacions i n'aprenem a través dels feedbacks), a saber veure les diferències culturals i la importància de ser-ne conscient en un entorn laboral, a cuidar la imatge, etc. En aquest sentit, puc explicar-te un exemple molt il·lustratiu...

Vàrem tenir el cas d'una empresa funerària que demanava incorporar una persona i, tot i que el lloc de feina no ho requeria, l'empresa volia que a l'entrevista hi assistís amb vestit i corbata. Doncs vàrem haver de treballar prèviament amb les persones la importància de cenyir-se a aquestes condicions de vestir. Si no tenen la roba adequada per anar a l'entrevista o per començar a treballar se'ls hi facilita. La nostra tasca té com a objectiu que les persones siguin conscients de les realitats laborals que els toca viure, obrir-los els ulls. Totes aquestes accions acaben tenint resultats molt positius.

Em pot posar l'exemple d'alguna persona l'evolució de la qual recordis especialment?

Una persona que portava dos anys sense feina i un dia em diu: “estic content perquè em diuen que no”. Durant tot aquest temps, ni tan sols anava a entrevistes. Ara, almenys, passava processos de selecció encara que finalment no l'agafessin... Finalment, aquesta persona acaba de trobar feina!

Imagino que aquestes experiències acaben creant vincles d'unió entre els assessors i les assessores i les persones que ateneu...

Els acabem agafant molt afecte... Celebrem els seus èxits, els passos que emprenen... Quan ens truquen i ens diuen que els han contractat els fem venir. Tenim una pissarra amb un número apuntat: el del nombre de persones que s'han inserit. Són elles les que fan la feina més complicada. Les persones, quan troben feina, vénen i canvien aquest número. En aquell moment es para l'activitat aquí, a la sala. Tothom està pendent d'aquest gest; hi ha aplaudiments i ovació... A l'entrada de **Feina amb Cor** tenim un arbre i cada persona hi penja un missatge d'esperança, d'agraïment, etc. Quan troben feina també els entreguem una polsera de **Feina amb Cor**.

A més de Psicòloga i titulada en Relacions Laborals també t'has format en la tècnica del coaching. L'apliques a les persones que ateneu des del projecte?

En alguns casos, sí. I crec que és una eina molt important; fa que t'adonis de tot allò que tens i que no saps que tens. També et fa qüestionar-te què vols i cap a on vols anar. Faig servir el coaching quan veig

que una persona té un bloqueig. Per exemple: el cas d'un home que va aconseguir feina però que la va deixar per por, perquè no sabia com afrontar-la. Tenia por als comentaris que li poguessin fer, a que li diguessin que no serveix... El coach acompanya les persones en el camí de l'autoconeixement de recursos, habilitats i fortaleses que tots tenim dins a partir dels valors, la coherència i la presa compromisos. En els 6 mesos que estan a **Feina amb Cor** es tracta que omplin d'eines i recursos aquesta motxilla de la recerca de feina perquè si més endavant es tornen a trobar en la situació de cercar feina sàpiguen com fer-ho.

Quin és el denominador comú de les persones que troben feina?

La motivació. Han de desitjar trobar feina. Han de creure-s'ho. De fet, la motivació és un dels requisits per entrar a Feina amb Cor. L'actitud és la clau de l'èxit. També és quelcom que s'adquireix. Recordo especialment el cas d'una persona que quan va entrar a Feina amb Cor ens deia que es volia suïcidar. Després de sis mesos, saltava d'alegria. Aquest canvi, com a assessora, m'emociona. M'agrada veure tot el potencial de les persones; no és que el vegi, és que el tenen!!!!

Les persones ateses per Càritas al 2013

Pobresa més extensa. Càritas Diocesana de Barcelona ha atès **65.668** persones durant el 2013. Això suposa un **increment del 9'7% respecte de les persones ateses al 2012 i dues vegades i mitja més respecte el 2007**, any d'inici de la crisi.

Pobresa més crònica. El 72% de les persones ateses per Càritas al 2013 ja ho havien sigut al 2012. Els processos de sortida de la pobresa ara són més difícils de realitzar i Càritas ha de continuar ajudant les persones durant molt més temps.

Pobresa més intensa. Els serveis prestats per Càritas a les persones ateses el 2013 han sigut **83.165, tres cops més** que el 2007.

Pobresa més profunda. El 79% de les persones en edat de treballar ateses per primera vegada estan a l'atur. A Càritas constatem com s'incrementa el patiment emocional de les persones ateses.

